

OMZENDBRIEF VAN [10 JULI] 2013. - TOEPASSING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 10 NOVEMBER 2012 TOT VASTSTELLING VAN DE MINIMALE VOORWAARDEN VAN DE SNELSTE ADEQUATE HULP EN VAN DE ADEQUATE MIDDELEN. (inw. 20 juli 2013) (B.S. 10.07.2013)

Aan de Dames en Heren Provinciegouverneurs,

Deze omzendbrief is bestemd zowel voor de overheden die over een brandweerdienst beschikken alsook voor de prezones en hulpverleningszones.

Het koninklijk besluit van 10 november 2012 tot vaststelling van de minimale voorwaarden van de snelste adequate hulp en van de adequate middelen regelt een belangrijk principe van de hervorming van de civiele veiligheid, namelijk dat van de snelste adequate hulp.

Met deze omzendbrief wil ik u de nodige uitleg verschaffen bij de bepalingen van het betreffende besluit.

Deze omzendbrief vervangt de omzendbrieven van 9 augustus 2007 betreffende de organisatie van de hulpverlening volgens het principe van de snelste adequate hulp en 1 februari 2008 ter aanvulling van de omzendbrief van 9 augustus 2007 betreffende de organisatie van de hulpverlening volgens het principe van de snelste adequate hulp. Een aantal principes uit deze omzendbrieven worden in deze omzendbrief hernomen, omdat zij van toepassing blijven gedurende de overgangperiode, die loopt tot 31 december 2017 (zie hieronder punt 3).

1. Terminologie

De snelste adequate hulp wordt in de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid gedefinieerd als "de operationele diensten die het snelst op de plaats van de interventie kunnen zijn met de adequate middelen".

De adequate middelen worden in de wet van 15 mei 2007 gedefinieerd als "de minimale inzet van personeel en materieel nodig voor het kwaliteitsvol uitvoeren van de opdrachten en het garanderen van een voldoende veiligheidsniveau van het interventiepersoneel".

Het koninklijk besluit van 10 november 2012 bepaalt de minimale adequate middelen, namelijk de minimale inzet in personeel en materieel om een adequate hulpverlening te garanderen.

Andere normen en verplichtingen kunnen echter ook nog van toepassing zijn om het interventiepersoneel en -materieel te bepalen, zoals bijvoorbeeld de wetgeving inzake welzijn op het werk. Het interventiepersoneel is immers uitgerust met de nodige persoonlijke beschermingsmiddelen en is geschikt en opgeleid om ze te gebruiken. In hetzelfde kader kan de functie van "plotter/veiligheidsman" die toeziet op de arbeidsveiligheid van het interveniërend personeel, voorzien worden.

2. De toepassing van het koninklijk besluit van 10 november 2012 door de toekomstige hulpverleningszones

A. Toepassingsgebied

De bijlage 1 bij het koninklijk besluit van 10 november 2012 vormt geen exhaustieve opsomming van de wettelijke opdrachten van de zones, maar bevat enkel de dringende interventies waarop het principe van de snelste adequate hulp van toepassing is. Naast deze dringende interventies, zijn er immers ook nog een aantal niet-dringende interventies die tot het takenpakket van de zones behoren. Ook wordt de wettelijke opdracht dringende geneeskundige hulpverlening niet in dit besluit behandeld.

B. Minimale adequate middelen

De minimale adequate middelen worden per interventietype opgesomd in bijlage 1 van het koninklijk besluit van 10 november 2012.

De minimale personeelsbezetting van de voertuigen vermeld in bijlage 1, wordt nader verklaard in bijlage 2 van het koninklijk besluit van 10 november 2012.

De toekomstige hulpverleningszone, hierna de zone genoemd, zal zelf beschikken over de minimale adequate middelen bepaald in bijlage 1. Deze minimale adequate middelen worden beschouwd als een absoluut minimum dat aanwezig moet zijn in het netwerk van posten binnen de zone.

De zone kan deze middelen steeds aanvullen, maar kan er niet van afwijken, tenzij met toepassing van artikel 6.

De adequate middelen worden steeds automatisch en onmiddellijk gestuurd.

Het automatisch uitsturen van deze adequate middelen vormt geen belemmering voor de bevoegdheden van de dispatching en de leider van de operaties. Deze kunnen nog steeds, in functie van de ernst van de situatie, bijkomende middelen oproepen ter versterking of overbodige middelen terugsturen. De voorziene middelen zijn immers bedoeld om een basisuitruk te garanderen voor de interventies bedoeld in bijlage 1, maar het is steeds mogelijk op- of af te schalen naargelang de concrete omstandigheden van de interventie, vastgesteld tijdens de eerste verkenning op de plaats van de interventie.

C. Minimale adequate middelen afhankelijk van aanwezigheid van een welbepaald risico

De zone voorziet een of meerdere tankwagens voor brandinterventies in gebieden waar volgens de operationele risicoanalyse onvoldoende watervorraden aanwezig zijn. De tankwagen moet bemand zijn door 2 personen, zoals bepaald in bijlage 2 van het koninklijk besluit van 10 november 2012.

Bij interventies op grote verkeerswegen en op elke openbare weg waar de risicoanalyse welzijn op het werk uitwijst dat het nodig is, moet steeds een apart signalisatievoertuig aanwezig zijn om de veiligheid van het interventiepersoneel te verzekeren.

Er wordt, overeenkomstig bijlage 2 van het koninklijk besluit van 10 november 2012, bijkomend personeel voorzien voor het signalisatievoertuig. Het signalisatievoertuig begeeft zich ter plaatse, bemand door 2 personen. De zone zal uiteraard altijd interventiepersoneel kunnen toevoegen wanneer dat nodig blijkt.

De zone zal één bosbrandwagen of een autopomp van het type "landelijk" kunnen voorzien in plaats van een multifunctionele autopomp ingeval de operationele risicoanalyse uitwijst dat het risico op bos- of heidebrand of op moeilijke bereikbaarheid van de plaats van de interventie aanwezig is op haar grondgebied.

Hetzelfde principe geldt voor de inzet van een tankwagen, die kan vervangen worden door een bosbrandtankwagen met dezelfde bezetting.

Voor een bosbrandwagen of autopomp type "landelijk" bedraagt de minimale bezetting 3 personen, aangezien een autopomp van dat type slechts 3 zitplaatsen heeft.

D. Uitzondering op minimale personeelsbezetting

Voor elke interventie waarvoor bijlage 1 van het koninklijk besluit van 10 november 2012 een autopomp met 6 bemanningsleden voorziet, vertrekken deze 6 brandweerlieden op hetzelfde ogenblik. Dit aantal is van groot belang voor de veiligheid van het interventiepersoneel en de toepassing van de standaard operationele procedures.

De bemanning van 6 brandweerlieden voor de eerste uitruk dient als volgt te zijn samengesteld: één bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming-gekwalificeerd drager adembescherming, één chauffeur-pompbediener, en 4 gekwalificeerde dragers adembescherming. De bevelvoerder dient minstens onderofficier te zijn.

Onder " gekwalificeerde " dragers adembescherming moet worden verstaan: brandweerlieden die op regelmatige basis, en minstens jaarlijks, hun vaardigheden als drager adembescherming op peil houden via oefeningen en eventuele bijscholingen. Tevens dienen zij medisch geschikt verklaard te zijn om adembescherming te dragen. De officier-dienstchef bepaalt welke brandweerlieden hetzij als gekwalificeerde dragers adembescherming, hetzij als chauffeur-pompbediener, hetzij als bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming kunnen worden ingezet. De officier-dienstchef draagt zorg voor de bijscholing en training van zijn personeel.

Er wordt vastgesteld dat, vooral in landelijke gebieden waar vooral met vrijwillige brandweerlieden gewerkt wordt, het soms enige tijd kan duren alvorens er 6 personen kunnen worden verzameld voor het vertrek met een autopomp.

Het is in dergelijke gevallen aangewezen geen tijd te verliezen voor de eerste uitruk. Zodoende wordt toegelaten een autopomp met 4 personen te sturen, in plaats van te wachten tot de minimale bezetting van 6 volledig aanwezig is en een negatieve evolutie van de situatie te riskeren. In dergelijk geval kan dit enkel op voorwaarde dat er nog een tweede autopomp met minimum 4 personen gelijktijdig uit een andere post gestuurd wordt. Ik vestig uitdrukkelijk uw aandacht op het feit dat de zone niet structureel mag georganiseerd zijn op basis van deze uitzondering.

Zolang er slechts 4 intervenanten op de plaats van de interventie zijn, zijn hun acties beperkt tot hetgeen bepaald zal worden in een aangepaste operationele procedure, aangepast aan deze situatie.

Dit vertrek met 4 (onder de voorwaarde van een ander vertrek van 4 uit een andere post) is uitgewerkt in artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 november 2012, dat de enige uitzondering vormt op de bepalingen van bijlage 1 van dit besluit.

E. Interventietijden

De zone bepaalt zelf de interventietijden voor het sturen van de middelen en het percentage van de interventies waarvoor deze interventietijden moeten gehaald worden. Zij stelt deze vast in functie van haar operationele risicoanalyse.

F. Adequate middelen specifiek voor de zone

Het zonaal plan tot bepaling van de voorwaarden van de snelste adequate hulp en de adequate middelen vormt de concrete uitwerking van de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 november 2012 door de zone, aangepast aan de specifieke eigenschappen van de zone.

De zonecommandant evalueert deze middelen, past ze aan en vult ze aan in functie van de operationele risicoanalyse, de risicoanalyse in het kader van het welzijn op het werk en de prioriteiten bepaald in het meerjarenbeleidsplan en in functie van eventueel bestaande bijzondere nood- en interventieplannen.

De operationele risicoanalyse zal uitwijzen welke risico's aanwezig zijn op het grondgebied en in welke mate. Deze risicoanalyse zal minstens gebaseerd zijn op de volgende elementen: bevolking, bevolkingsdichtheid en recurrente en punctuele risico's.

Sommige concrete risico's op het grondgebied van de zone kunnen bijkomende, eventueel gespecialiseerde, adequate middelen vereisen.

Bijvoorbeeld, de nodige aangepaste middelen zijn voorzien in het geval van industriële gebouwen met grote chemische risico's. Er kan ook het voorbeeld aangehaald worden van duikers voor zones met veel open water. De zone voorziet bijkomende middelen wanneer dat nodig blijkt of wanneer dat zo voorzien is in een bijzonder nood- en interventieplan.

Gezien het feit dat de zones zeer heterogeen zijn in grootte, bevolkingsdichtheid, landelijke of stedelijke aard, risico's, enz., is het niet evident om minima te bepalen die voor elke zone valabel zijn. Deze minimale middelen moeten aldus gezien worden als een absoluut minimum dat vooral valabel is voor landelijke zones. In stedelijk gebied zal de zone deze minima bijna altijd moeten aanvullen,

rekening houdend met onder meer haar operationele risicoanalyse en de risicoanalyse in het kader van het welzijn op het werk.

Er wordt hierbij ook rekening gehouden met de gespecialiseerde middelen die beschikbaar zijn bij de civiele bescherming of bij andere zones, met het oog op een efficiënt gebruik van de bestaande middelen.

De zone sluit schriftelijke overeenkomsten ingeval ze samenwerkt met andere zones of met de civiele bescherming.

De adequate middelen specifiek voor de zone kunnen uit verschillende zones of een operationele eenheid van de civiele bescherming gestuurd worden voor zover dat gelijktijdig gebeurt. Dit in tegenstelling tot de minimale adequate middelen bepaald in bijlage 1 van het koninklijk besluit van 10 november 2012, die het absolute minimum vormen en moeten verzekerd worden door de post of posten van de zone zelf.

Het plan voorziet eveneens in de middelen voor grootschalig optreden.

De zonecommandant evalueert het plan elke 3 jaar, onder meer aan de hand van interventiestatistieken. Het plan wordt zonodig aangepast, uiteraard zonder te kunnen ingaan tegen de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 november 2012.

Voor deze evaluatie en voor het nagaan of de interventietijden in het voorziene percentage van de gevallen gehaald werden, zal de zone moeten beschikken over betrouwbare statistieken en de nodige software om deze te genereren en te bewaren.

Voor de implementatie en efficiënte toepassing van haar plan, zal de zone nood hebben aan een accuraat beeld van de beschikbaarheid in real time van haar personeel. Daartoe zal de zone een centraal informaticasysteem moeten ontwikkelen of aankopen dat de beschikbaarheid van het personeel en materieel per post, in real time weergeeft.

De zone deelt haar plan mee aan de aangrenzende zones, met het oog op een goede organisatie van de hulpverlening ingeval van versterking.

Het spreekt voor zich dat het plan ook meegedeeld wordt aan de directeur van de dispatching civiele veiligheid van de provinciaal bevoegde dienst zoals bedoeld in artikel 6 van het koninklijk besluit van 17 oktober 2011 betreffende de dispatching van de operationele diensten van de Civiele Veiligheid.

De zone maakt het plan over aan de Algemene Inspectie bedoeld in artikel 168 van de wet van 15 mei 2007.

Het plan wordt eveneens meegedeeld aan de provinciegouverneur van de eigen provincie en de eventueel aan de zone grenzende provincies, in het belang van de noodplanning.

G. Overgangsbepalingen

De overgangsbepaling bedoeld in artikel 10 van het koninklijk besluit van 10 november 2012 betreft het materieel. Ze voorziet het in gebruik houden gedurende een bepaalde termijn van reeds aangekochte voertuigen die nog in goede staat verkeren.

De overgangsbepaling bedoeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 10 november 2012 betreft het personeel. Ze voorziet dat gedurende drie jaar vanaf 7 december 2012, de onderofficier-bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming kan vervangen worden door een korporaal-bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming met een gelijkwaardig niveau van opleiding. In dit geval duidt de zonecommandant of zijn afgevaardigde deze personen voorafgaand aan. Deze overgangsmaatregel moet de tijd geven om de nodige aanwervingen of bevorderingen te doen.

H. Toelichting bij bijlage 1 van het koninklijk besluit van 10 november 2012

De tabel dient als volgt gelezen te worden.

De dringende opdrachten worden onderverdeeld in de wettelijke of reglementaire omschrijving van deze opdrachten.

Elke opdracht wordt onderverdeeld in een aantal interventietypes.

Deze interventietypes worden visueel gegroepeerd in kaders, in functie van de vereiste adequate middelen.

De minimale adequate middelen voor de groep interventies zijn van toepassing op al de interventietypes bedoeld in het kader. Specifieke adequate middelen zijn bepaald per groep interventies.

Voorbeelden: voor een interventie voor brand in een vuilnisbak moet een AP 0/1/3 voorzien worden. Voor een interventie schoorsteenbrand moet een AP 0/1/3 en een LW 0/0/2 voorzien worden. Voor de interventie valgevaar voorwerp openbare plaats moet enkel een LW 0/0/2 voorzien worden.

1. Toelichting bij bijlage 2 van het koninklijk besluit van 10 november 2012

Een operationeel duo is een ploeg van 2 brandweerlieden die gezamenlijk ingezet worden in een operationele opdracht.

Idealiter bestaat een operationeel duo uit een brandweerman en een korporaal. De korporaal oefent dan de functie van ploegleider uit. Bij gebrek aan een korporaal kunnen 2 brandweerlieden optreden als operationeel duo.

Het spreekt voor zich dat een brandweerman-gekwalificeerd drager adembescherming moet opgeleid zijn inzake het dragen van adembescherming en de voorziene opleiding en recyclageopleiding moet gevolgd hebben. Hetzelfde geldt voor een chauffeur-pompbediener, die over een rijbewijs C moet beschikken.

3. Toepassing van het koninklijk besluit van 10 november 2012 door de huidige prezones en brandweerdiensten

Het koninklijk besluit van 10 november 2012 treedt in werking op 7 december 2012 (tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad).

De zones en de prezones krijgen evenwel, in uitvoering van artikel 12 van het koninklijk besluit van 10 november 2012, een overgangperiode om de bepalingen van het besluit uit te voeren. Deze bepaling biedt voldoende tijd om de posten te organiseren en het benodigde personeel en materieel te voorzien om aan het besluit tegemoet te komen. De uitvoering van de bepalingen van het besluit worden gepland en gefaseerd, rekening houdend met de kredieten die door de federale Staat ter beschikking worden gesteld, om de normen te bereiken tegen 1 januari 2018. Daartoe moet een plan uitgewerkt worden dat voorziet in de gefaseerde voorbereiding van de toepassing van de bepalingen van het besluit. In een eerste fase zullen het de prezones zijn die een plan moeten opstellen zoals bedoeld in artikel 12, tweede lid. Dit plan vormt de uitwerking van artikel 221/1, § 2, 4°, tweede lid, zesde streepje, van de wet van 15 mei 2007.

Wanneer de zones in werking treden, zullen zij een zonaal plan in uitvoering van artikel 8 van het koninklijk besluit van 10 november 2012 moeten opstellen.

Dit besluit is aldus van toepassing op de huidige prezones, opgericht bij artikel 221/1 van de wet van 15 mei 2007, en zal van toepassing zijn op de hulpverleningszones zodra zij opgericht worden krachtens artikel 220 van de wet van 15 mei 2007. Artikel 13 van het koninklijk besluit van 10 november 2012 vormt een overgangsbepaling die het besluit aanpast aan de huidige en tijdelijke fase van de prezones. In het kader van de prezones wordt immers geen meerjarenbeleidsplan opgesteld. Het plan bedoeld in artikel 12, tweede lid, kan dus niet gevoegd worden aan het meerjarenbeleidsplan, maar zal in plaats daarvan gevoegd worden aan het operationeel organisatieplan van de prezones, overeenkomstig artikel 221/1, § 2, 4°, van de wet van 15 mei 2007.

A. Toepassingsgebied principe snelste adequate hulp

Door de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 10 november 2012 wordt het principe van de snelste adequate hulp uitgebreid tot alle dringende opdrachten opgenomen in bijlage 1 bij het besluit van 10 november 2012.

B. Bepaling van de adequate middelen

Tijdens de overgangperiode bepaalt de prezone - en later de zone - zelf in haar plan welke de adequate middelen zijn. De prezone - en later de zone - plant de aankoop van het materieel en de aanwerving/bevordering/opleiding van het personeel zodanig dat de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 november 2012 ten volle kunnen worden uitgevoerd tegen 1 januari 2018.

In het kader van de snelste adequate hulp, wanneer de opdracht het sturen van een multifunctionele autopomp (AP0/1/5) vereist zoals voorzien in bijlage 1 bij het koninklijk besluit van 10 november 2012, is het basisprincipe dat iedere eerste uitruk verzekerd wordt door minstens 6 brandweerlieden die gelijktijdig vanuit één en dezelfde post met een autopomp vertrekken. Alle in te zetten brandweerlieden dienen zich op de post aan te dienen alvorens te vertrekken naar de interventie. Tijdens de overgangperiode (tot 31 december 2017), ingeval er bij de eerste uitruk meerdere brandweervoertuigen worden ingezet, mogen deze 6 manschappen over deze voertuigen verdeeld worden, op voorwaarde dat de autopomp door minstens 4 brandweerlieden bemand wordt.

De bemanning van 6 brandweerlieden voor de eerste uitruk is als volgt samengesteld : één bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming, één chauffeur-pompbediener, en 4 gekwalificeerde dragers adembescherming. De bevelvoerder dient minstens onderofficier te zijn.

Onder "gekwalificeerde" dragers adembescherming moet worden verstaan : brandweerlieden die op regelmatige basis, en minstens jaarlijks, hun vaardigheden als drager adembescherming op peil houden via oefeningen en eventuele bijscholingen. Tevens zijn zij medisch geschikt verklaard om adembescherming te dragen. De officier-dienstchef bepaalt welke brandweerlieden hetzij als gekwalificeerde dragers adembescherming, hetzij als chauffeur-pompbediener, hetzij als bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming kunnen worden ingezet. De officier-dienstchef - en later de zone commandant of zijn afgevaardigde - draagt zorg voor de bijscholing en training van zijn personeel.

Gedurende drie jaar te rekenen vanaf 7 december 2012 kan de onderofficier bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming vervangen worden door een korporaal bevelvoerder-gekwalificeerd drager adembescherming met een gelijkwaardig opleidingsniveau. In dat geval duidt de dienstchef deze personen op voorhand aan. Deze overgangsbepaling biedt de tijd die noodzakelijk is om het nodige personeel aan te werven of te bevorderen.

Er wordt vastgesteld dat, vooral in landelijke gebieden waar vooral met vrijwillige brandweerlieden gewerkt wordt, het soms enige tijd kan duren alvorens er 6 personen kunnen worden verzameld voor het vertrek met een autopomp.

Het is in dergelijke gevallen aangewezen geen tijd te verliezen voor de eerste uitruk. Zodoende wordt toegelaten een autopomp met 4 personen te sturen, in plaats van te wachten tot de minimale bezetting van 6 volledig aanwezig is en een negatieve evolutie van de situatie te riskeren. In dergelijk geval kan dit enkel op voorwaarde dat er nog een tweede autopomp met minimum 4 personen gelijktijdig uit een andere post gestuurd wordt. Ik vestig uitdrukkelijk uw aandacht op het feit dat de zone niet structureel mag georganiseerd zijn op basis van deze uitzondering.

Zolang er slechts 4 intervenanten op de plaats van de interventie zijn, zijn hun acties beperkt tot hetgeen bepaald zal worden in een aangepaste operationele procedure, aangepast aan deze situatie.

C. Dubbele uitruk en overeenkomst tussen territoriaal bevoegde en snelste korps

Zonder afbreuk te doen aan de samenwerking tussen posten in een netwerk, wordt het principe van de systematische dubbele en volledige uitruk van het territoriaal bevoegde en het snelste

brandweerkorps, dat in 2008 ingevoerd werd als test en overgangsmaatregel, verlaten en wordt het de uitzondering. Enkel de werkelijk noodzakelijke middelen zouden moeten worden gestuurd.

De systematische dubbele en volledige uitruk van twee brandweerkorpsen moet maximaal vermeden worden, aangezien dit belangrijke kosten veroorzaakt zonder dat een beter prestatieniveau wordt gerealiseerd.

Dit kan verwezenlijkt worden door het sluiten van een overeenkomst tussen de gemeente van het territoriaal bevoegde korps en de gemeente van het snelste korps. Het sluiten van dergelijke overeenkomsten vormde één van de doelstellingen van de operationele prezones in 2010 en 2011. Voor zover dat nog niet gebeurd is, vraag ik met aandring aan de prezones om toe te zien op het sluiten van dergelijke overeenkomsten, in het belang van het efficiënt en rationeel gebruik van publieke geldmiddelen.

Het komt aan de prezoneraad toe om de dubbele uitrukken van ieder brandweerkorps te vermijden.. Dit doel is opgenomen in het zonaal operationeel organisatieplan bedoeld in artikel 221/1, § 2, 4°, van de wet van 15 mei 2007. Het verdient de voorkeur dat de interventies uitgevoerd in het kader van de snelste adequate hulp, gratis uitgevoerd worden voor zover dit leidt tot wederzijdse hulp. Wanneer er geen evenwicht is tussen het aantal interventies uitgevoerd door het snelste en het territoriaal bevoegde brandweerkorps op elkaars respectievelijke grondgebied, is het aangewezen en billijk een overeenkomst ten bezwarende titel te sluiten, die toelaat om de interventies financieel te compenseren. Het principe van de snelste adequate hulp mag er immers niet toe leiden dat gemeenten de kost van de bescherming van een deel van hun grondgebied systematisch afwentelen op andere overheden.

D. Leiding van de operaties

In afwachting van de inwerkingtreding van de zones, blijft de bestaande reglementering inzake de leiding van de operaties van toepassing. Het betreft artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor de vreedetijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand en het koninklijk besluit van 16 februari 2006 betreffende de nood- en interventieplannen.

E. Bepalen van de uitruktijd voor het aanduiden van het snelste korps en evaluatiefiches

Onder uitruktijd wordt verstaan het tijdsverloop tussen de ontvangst van een melding en het vertrek van de voltallige ploeg voor eerste uitruk.

De prezones gaan verder met het verzamelen van statistische gegevens over de uitruktijd van elke post. Zolang precieze statistische gegevens niet beschikbaar zijn of de dienstchefs geen gemotiveerde uitruktijden hebben overgemaakt, moet er worden uitgegaan van een uitruktijd van 2 minuten voor een post waar een permanentie wordt verzekerd en een uitruktijd van 5 minuten voor een post waar geen permanentie is voorzien. Van permanentie is slechts sprake wanneer in de beschouwde post minstens 6 manschappen ter beschikking zijn voor een eerste uitruk, bevelvoerder inbegrepen.

F. Interzonale en interprovinciale informatie-uitwisseling en hulpverlening

De prezone moet de werking van de hulpverleningszones voorbereiden en is belast met de coördinatie van de operationele werking van de prezone. De prezone moet aldus instaan voor de informatie-uitwisseling tussen de brandweerkorpsen van de prezone en tussen de verschillende prezones binnen en over de provinciegrenzen. Daartoe moet het territoriaal bevoegde brandweerkorps een kopie overmaken van alle beschikbare nuttige informatie, zoals de plannen inzake de watervoorraden, de voorafgaande interventieplannen en de nood- en interventieplannen.

4. Rol van de 100/112-centra

Het 100/112-centrum van uw provincie blijft de oproepen in het kader van de snelste adequate hulp beheren. Deze taak wordt dus niet doorgeschoven naar het (pre)zonale niveau. Dit betekent dat de

verschillende gemeenten, prezones of zones die overeenkomsten afsluiten onmiddellijk de betrokken 100/112-centra op de hoogte moeten houden van de gemaakte afspraken.

Wanneer een oproep voor een interventie in het kader van de snelste adequate hulp bij een 100/112-centrum binnenkomt waarvoor de plaats van interventie en de brandweerpost die dient uit te rukken in dezelfde provincie als het 100/112-centrum liggen, wordt de oproep binnen de eigen provincie afgehandeld.

Er kunnen zich ook twee andere situaties voordoen:

1. De situatie waar het 100/112-centrum voor de verzekering van de snelste adequate hulp voor een interventie op het grondgebied van de eigen provincie, een beroep moet doen op de middelen van een korps uit een andere provincie.
2. De situatie waar het 100/112-centrum een oproep ontvangt waarvoor het territoriaal niet bevoegd is.

In beide situaties alarmeert het 100/112-centrum dat de oproep heeft ontvangen, direct het snelst adequaat uitgeruste korps, zelfs al is dit een korps uit een andere provincie. Vervolgens brengt het 100/112-centrum dat de oproep heeft ontvangen het territoriaal bevoegde korps en daarna ook het 100/112-centrum van de andere naburige provincie op de hoogte.

Wanneer een oproep voor een interventie in het kader van de snelste adequate hulp rechtstreeks bij een brandweerkorps binnenkomt, dient het brandweerkorps de oproep door te verwijzen naar het noodnummer 100/112. Zo kan het bevoegde 100-centrum een correcte bevraging doen en de juiste middelen van het snelst adequaat uitgeruste korps ter plaatse sturen.

